

Азъ знаехъ, че не ща самъ и да са усѣта за тия работи, и мислѣхъ вече пакъ да припкамъ при дѣда попа, ако да не настанѣха празниците и ако да си не додеше синътъ на моятъ господарь изъ училището. Това момченце обичаше да си побжбре съ мене, да ми поразскаже за едно за друго, и да ма пораспита за нѣкои работи. И на, азъ нападнахъ на него: на какво, казвамъ, сѣди земята? На що са държи тоя свѣтъ? И знаете ли, че тая работа била най-проста, и азъ са чуда какъ са не сжмъ и сами усѣтилъ. Както земята е магнитъ за човѣка, за водата и за сичко, щото живѣе на нея, така сжщо и слжнцето е магнитъ за сичката наша земя. Слжнцето, знаете ли, тѣгли земята камъ себѣ си, и отъ това земята са и държи на тоя свѣтъ, безъ никакавъ подпоръ. И така, земята са държи отъ слжнцето. А защо слжнцето я сжвсѣмъ не притѣгли до себѣ си, и защо тя са не прилѣпи за слжнцето, както са залѣпи откличето за магнитътъ? А ето, вижте, защо: ами защо не пада камжѣтъ изъ ржката ти, когато е той завѣзанъ съ нѣкоя нишка, за която го ти тѣглишъ камъ себѣ си и вжртишъ го около ржката си? Ако земята да са не вжртеше около слжнцето, то тя щеше да са залѣпи за него, както са залѣпи и хартийката за восжѣтъ, както са залѣпява ключътъ за магнитътъ и краката на човѣкътъ за земята; а ако са тя залѣпеше за него, то, както ми са чини, и изгорѣла би сжвсѣмъ. Чудно ми са показва тука само едно: а може ли такова мжничко нѣщо, каквото